

ÉLJÜK AZ IGÉT!

ÉLETIGE: 2015 j a n u á r hóban (IV.Móz. 6,24-26) :

„Áldjon meg az Úr és oltalmazzon! Ragyogtassa rád arcát az Úr, s legyen hozzád jószág! Fordítsa feléd arcát az Úr és szerezzen neked üdvösséget!”

Tematizálás. - Kedves Nővéreim és Fivéreim az Úr Jézus Krisztusban ! Az utóbbi időkben sokat foglalkoztam Isten Arcával. Ez a mennyei Örök Szépség, nem emberi arc és messze felülmúl minden emberi gondolatot és elképzelést. Felülmúl, de a testté lett Igében, Jézusban megcsillantat benne egy részt, éppen azt a hasonlatosságot, mely már az ember teremtésekor meg is valósult. Ahogy teremtéskor az igében kimondja: „Teremtsünk embert képmásunkra, magunkhoz hasonlónak.” (Ter. 1,26). Ettől fogva érvénybe léphet a közmondás: 'Hasonlók hasonlókat vonzanak.' Az emberbe Isten mélyen behelyezte az iránta való vonzalmat. Igaz, a bűnbeesés ezt jól összekavarta benne, mégis, azt kell mondanunk, hogy nem tudta azt kitépni belőle. S amikor megjelent a Földön a Szent, vagyis a bűntelen ember: Jézus Krisztus, akkor az ősi vonzalom aktívvá vált – belobbant az emberi szív konvektora: Jézusban és a benne hívőkben teljes lánggal égett. Urunk ezt ki is mondta e szavakkal: „Azért jöttem, hogy tüzet dobjak a földre. Mi másat akarnék, mint hogy lánggra lobbanjon!” (Lk. 12,49). Az istenkeresők népe mindig is kereste - sokszor sóvárogva - arcát, Jákob Istenének. Ilyen sóhajok törtek ki belőle: „Sokan mondják: Ki fordul még jóval felénk? Ragyogtasd ránk arcodat, Uram.” (Zsolt.4,7). „Meddig feledkezel meg rólam, Uram, mindörökre? Meddig rejtetted el arcodat előlem?” (Zsolt.13,2). Vagy: „Szívem ezt sugallta: „Keressd tekintetét!” Uram, a te arcodat akarom keresni”. (Zsolt.27,8). A pogányok a maguk elképzelése szerinti „isteneket” készítettek saját kezükkel, mert mindenképpen látni akarták az elrejtett istenarcot. Ez egyrészt igazolja azt a tételt, hogy egyetemes a vágyódás, Isten Arcának látása, szemlélése után. Ugyanakkor Isten előttük nem tárta fel magát, nem adott nekik kinyilatkoztatást, s ezért nem véletlen, hogy az ő emberi, s így az ő alulról jövő istenkereséseik sorra mind torzulásba torkollódtak. (Ehhez még a sátán is csatlakozott, aki szintén alulról jövő). Isten ugyanis elrejtette arcát, mert az ember - vétkezett. Valamire azért az ember mégis emlékezett: Néhány fogalomra, mely Istennel kapcsolatos. Mondjuk pl. arra, hogy Isten erős és hatalmas, sőt Isten maga az Erő, s az Érték. Ez és az ehhez hasonló fogalmak ötletbörzéként szolgáltak. A bika is emberfeletti módon erős és jelképe lehet az Örökkévalónak, az ő erejének. Az arany a földi értékrend csúcsa. Az erőszakos, tolakodó istenkeresés így egy okvetlenkedő, Istent és erejét mindenképpen látni akaró, elhangolt igyekezetbe sodorta be őket. Ki is mondták: Készítsünk isteneket magunknak! Tehát állítsunk a szemünk elé egy bikát. Ő jelképe és képe lesz isten erejének. Mivel Isten hangját nem hallották, mentek a fejük után.....s torz isteneket készítettek, bálványokat, s azt mondták: „Izrael, ez a te istened, aki kihozott Egyiptomból.” (Kiv.32,4.) A „borjú” „aranyborjú” kifejezés már Mózes gúnyszava, hogy megvetését jól hallhatóan kimutassa. - Isten arca közben elhomályosult a bálvány árnyékában, sőt maga az árnyék, a **sat**írozott rész. Ez az elpártolt népet is sötétségbe, **sat**írozottságba borította , s az isteni képmás az emberi arcokon ördögi torzulásba ment át. Megnyúltak az árnyak, beállt a sötétség, ahol az Úr irgalmas tekintete már nem volt látható. Ez áldást nem képes adni, inkább átkot, életet sem, inkább halált. Ezért a halálfélelem hangja szólal ki a zsolttárosból: „Siess, Uram, hallgass meg, nézd, eleped a lelkem! Ne fordítsd el tőlem arcodat, mert olyan leszek, mint akik a sírba szállnak.” (Zsolt. 143,7).

Téma. - A zsolttáros sugalmazott írásain át azt üzeni a Szentlélek, vagyis az önmagát kinyilatkoztató Isten, hogy szívesen tekint az emberre, ha az, az Ő akaratát, tetszését keresi és követi, de ha elfordul Istentől és szent törvényeitől, akkor az Úr is elfordítja irgalmas arcát az emberről, aki magára marad minden félelmével együtt „Ha elrejtetted arcodat, félelem szállja meg őket. Ha megvonod élető erődöt, elpusztulnak és a porba térnek. Ám ha kiárasztod lelkedet, fölébrednek, és megújítod a föld színét.” (104.Zsolt. 29-30.) Így a téma: **Isten felénk forduló tekintete; ami nem más, mint ÁLDÁS**, tudniillik az örökkévaló és ideiglenes javak kiáramlása az Örök Jóságból - a mi életükbe. Ez az áldás a továbbiakban azután az örök javak utáni nosztalgia tápja, hajtóereje lesz. Az ember nem éri be kevéssel, de még sokkal sem: Neki minden kell! Csak az itt a kérdés, hogy neki a Minden Javak Szerzője kell-e, vagy pedig csupán a „minden javak” - azok Szerzője nélkül. Emberi nyelven: Hogy az örökösnek az apai örökség kell vajon, vagy maga az apa - akár örökség nélkül is. Szerzemény, vagy Szerző - ez itt a kérdés ?? Adomány, vagy Adományozó ?? Személy - vagy tárgy ?? Egész földi életünk ezért adatott, hogy ezt, az Isten iránti

szeretetünk döntését, meghozzuk. Ez pedig nem kíván kevesebbet, mint a mindenről való lemondást. – Az istenkeresők természetesen nem járnak rosszul, de ez hittitok és ígéret, hogy Isten egymagában több, mint minden, ami rajta kívül van. Ha Jézus Krisztus lemondását nézzük, akkor ez a titok jól kiviláglik. Követőinek is ezt a mércét állítja fel: „Így hát aki közületek nem mond le mindenéről, amije csak van, nem lehet a tanítványom.” (Lk.14,33) Isten maga az áldás, s annak kiapadhatatlan Forrása. A lélek ezt szomjazza: Az Örök Jót! Ez a krisztusi örökség, az üdvösség, Isten boldogító színelátása. Ez messiási áldás, melyről Ézsau lemondott egy tál lencse ellenében. S az emberiség zöme - bizony Ézsau. De az alvó szomjúság Isten iránt azért bárkiben felébreszthető. A szamariai asszony Jákob kútjánál Jézussal beszélgetve eljutott a földi szomjúságtól az égi szomjúságra. Egy ordító hiány és űr van az ember, minden ember lelkében, egy vigasztalan nosztalgia az elveszített Paradicsom után. Legtöbbje nem is tudja, mi a baja, de az áldás hiánya az ok, hogy legmélyebb én-je „padlón van”. Maga az emberi egzisztencia szorul rá arra, hogy valaki lehajoljon érte és felkarolja, felemelje. Jézus, az Örök Irgalom, a tökéletes isteni Képmás az a Valaki, aki maga az Áldás minden ember számára. Benne ragyogott fel Isten szeretetének minden gazdagsága, ereje, bölcsessége és Képmásának szépsége. Ahogy’ a kolosszei levél írja: „Ő a láthatatlan Isten képmása, minden teremtmény elsősülötte. Mert benne teremtett mindent a mennyben és a földön.... Mindent általa és érte teremtett. Ő előbb van mindennél, és minden benne áll fenn.” (1,15-17).Valamint: „Általa van nektek életetek Krisztus Jézusban, aki Istentől bölcsességüinkké, megigazulásunkká, megszentelődésüinkké és megváltásunkká lett.” (I.Kor. 1,30). Az ároni áldás is, mely jelen életigénk, Jézus eljövételével valósult meg, mert Isten őbenne fordította felénk jóságos arcát, s hozta az áldás teljességét, az üdvösséget: „Áldjon meg az Úr és oltalmazzon! Ragyogtassa rád arcát az Úr, s legyen hozzád jóságos! Fordítsa feléd arcát az Úr és szerezzon neked üdvösséget!” (Számok k. 6, 24-26).

Akcio-program. - Isten jelenlétében akarok élni, hogy a világosság fia lehessenek! Ez vakítóbb, mint a napfény. A sötétség tettei számára - ebben a fényben - nem marad hely. Hisz Isten Arca adja ezt a fényt, amely rám tekint, egy derűs mosoly fölöttem, s egy állandósult áradása a fentről jövő segítségnek, áldásnak. Biblikusan így mondanám: Áldás lett az örökségem és osztályrészem! Mindennel el vagyok látva, amíg ez adva van, de mindenestül tönkre megyek, ha ez a vonal kiesik és ha ez a csatorna elapad.

Tanúságtétel. - Egy kis kórházi élménybeszámoló is, mintha ide akarna kéretődni. Szóval kétágyas szobát kaptam, néhány napig egyedül én voltam a császár, de aztán kaptam szobatársat. Néhány napig egyet, aztán később megint néhány napig egy másikat: Így múlt el majdnem két hét. Mindkettő nagyon aranyos volt, de egyik beszédesebb, mint a másik. Különösen a második hagyott bennem mély nyomot. Folyt belőle a szó, mint egy magnó. Közben rettentő pocsékul éreztem magam, s szerettem volna szép csöndesen hátat fordítva csak úgy elnyugodni, már ahogy egy betegség elnyugodni enged. De a szobatárs elkezdte az életét a legaprólékosabban, minden bevezetés nélkül. S csak mondta-mondta, mint a vízcsepp-vallatásnál megszakíthatatlan egymásutánban. Egy darabig csak hallgattam, bízva, hogy abbahagyja, de erre hiába vártam. Tettem azért óvatos megjegyzést.: „Talán majd holnap folytathatnánk!” - De az én szobatársam mintha ezt nem akarta volna meghallani, folyt belőle áradatként a szó. A halántékom lüktetett, mintha ütöttek volna. Szegény társam nem is sejtette, hogy 3-4 órán keresztül tartó folyamatos beszéde milyen próbát jelent nekem. Mivel szelíden nem tudtam volna megkérni: Hagyja már abba, ezért inkább elvergődtem a szavai között. S akkor azt mondtam az Úrnak: Én ezt az embert most szeretettel meg fogom hallgatni. S így is tettem. Szavai kivonatát elismételtem, s elmondtam az Úrnak. Arra gondoltam Ez egy újfajta imádság lesz: Amit nekem mond, azt továbbítom. Bárcsak az én imám is ilyen kitárulkozó bőséggel áradna Feléd, mint ahogy ez a jó ember megosztja velem életét. – S tessék elhinni: Megnyugodtam, s a szobatársam nagyon kedvesen, boldogan nyugtázta a velem eltöltött napok sorát, szinte baráti szeretettel hálálkodott, hogy „milyen jól beszélgettünk”! –Ugye, nem szabad hátat fordítanunk egymásnak?!

Igei ima.- Jézusom, hiszem, hogy Te, mint áldás jöttél közénk. A Veled való együttléte megáld és megszentel. Add, hogy arcod fénye úgy ragyogja be életemet és szeretteim életét, mint a pusztában vándorló néped fölött virrasztó felhő- és tűzoszlop. Add, hogy áldásoddal elteljek, s azt tovább vihessenem és adhassam - Arcodat kereső - népednek. Ámen.

LEVELESLÁDA.

Kedves Nővéreimmel és Fivéreimmel közlöm, hogy betegség, s kórházi ápolási idő csúszása, valamint az egyházközség év végi / év elei adminisztrációja miatt az életige írással elmaradtam, s csak most értem el odáig, hogy hónapról-hónapra pótoljam. Kérem kedves türelmeteket, kedves Nővéreim és Fivéreim, s e gondolatok jegyében kívánok gazdag áldást Mindnyájatok életére!

Imával-szeretettel:

Károly, Karcsi atya, testvér.